

zmiana użytków i t. p., wykorzystując powiadomienia gmin w tej sprawie.

§ 18.

W bieżącym roku 1932 z uwagi na zmianę dotychczasowych przepisów terminy wymienione w §§ 3, 4, 5 i 8 przesuwa się na 40 dni naprzód.

§ 19.

Instrukcja niniejsza obowiązuje od dnia 28 maja 1932 r. Jednocześnie traci swoją moc instrukcja z dnia 30 marca 1929 r. w sprawie statystyki produkcji rolnej, wydana dla powiatowej władzy administracji ogólnej na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 marca 1928 r. o statystyce produkcji rolnej („Monitor Polski” Nr. 96, poz. 229).

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Bronisław Pieracki.

Minister Rolnictwa

(—) Sew. Ludkiewicz.

—oOo—

151.

INSTRUKCJA

z dnia 21 maja 1932 r.

w sprawie statystyki produkcji rolnej, wydana dla zarządów gmin wiejskich i miejskich przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 marca 1932 r. o statystyce produkcji rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 255) zarządza się co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1.

W zakresie statystyki produkcji rolnej zarządy gmin ustalają co roku powierzchnie poszczególnych ziemiopłodów, plony i stan liczebny zwierząt gospodarskich.

§ 2.

Ustalenie powierzchni zasiewów dla gospodarstw, posiadających 50 hektarów i więcej ogólnego obszaru, dokonuje się drogą indywidualnego pisemnego zeznania, dla gospodarstw zaś o obszarze ogólnym poniżej 50 hektarów — drogą szacunku przez specjalne komisje gminne.

§ 3.

Wszystkie czynności w zakresie statystyki rolnej powinny być dokonywane według niniejszej instrukcji i wskazówek umieszczonych na formularzach. Wszelkich wyjaśnień w tej sprawie udziela powiatowa władza administracji ogólnej.

§ 4.

Celem dokonania szacunku powierzchni zasiewów dla gospodarstw o obszarze ogólnym poniżej 50 ha i plonów dla obu kategorii gospodarstw zarząd gminy w terminie do dnia 15 maja powołuje komisje gminne. W skład ich z reguły wchodzi co najmniej 4 członków, mianowicie w gminach wiejskich wójt gminy (naczelnik, przełożony obszaru dworskiego) jako przewodniczący, sekretarz gminy i 2 członków z pośród światłych rolników; w miastach zaś kierownik zarządu gminy (prezydent, burmistrz, naczelnik gminy), bądź też inny członek zarządu przezeń wydelegowany jako przewodniczący, oraz urzędnik biura zarządu gminy (magistratu, zwierzchności gminnej), wyznaczony przez kierownika zarządu (prezydenta, burmistrza, naczelnika gminy) i 2 członków z pośród znawców spraw rolniczych w gminie.

Stosownie jednak do warunków miejscowych skład komisji może być powiększony według uznania zarządu gminy.

W miastach większych, posiadających własne biuro statystyczne, pożądanym jest udział w komisji kierownika tego biura, lub jego zastępcy.

W gminach zbiorowych pozostawia się do uznania zarządu gminy powołanie pomocniczych podkomisji dla poszczególnych lub kilku miejscowości, jednak podkomisje te działają pod bezpośrednim kierownictwem komisji gminnej. Za pracę komisji i pokomisji ponosi odpowiedzialność zarząd gminy.

W miarę i w granicach miejscowych możliwości wskazaniem i ze wszechmiar pożądanym jest, ażeby do składu komisji lub podkomisji zostali powołani: rejonowy instruktor rolny, przewodniczący miejscowych kółek i spółdzielni rolniczych, kierownik szkoły rolniczej, korespondent rolny Głównego Urzędu Statystycznego lub inni znawcy rolnictwa na obszarze gminy.

§ 5.

Przed rozpoczęciem dochodzenia, zarządy gmin otrzymują bezpłatnie od Głównego Urzędu Statystycznego za pośrednictwem powiatowej władzy administracji ogólnej w niezbędnej ilości następujące druki:

a) formularze „Am” do spisania powierzchni zasiewów w gospodarstwach, posiadających poniżej 50 hektarów ogólnego obszaru,

b) formularze „Aw” do rejestracji powierzchni zasiewów w gospodarstwach, posiadających 50 hektarów i więcej ogólnego obszaru,

c) formularze „a” dla zestawień, dotyczących powierzchni zasiewów na obszarze gminy,

d) formularze „c” do określania przez komisje gminne przeciętnej wysokości plonów,

e) formularze „B” do indywidualnej rejestracji zwierząt gospodarskich,

f) formularze „b” dla zestawień wyników indywidualnej rejestracji zwierząt gospodarskich na obszarze gminy,

g) drukowaną instrukcję dla zarządów gmin w sprawie statystyki produkcji rolnej.

§ 6.

Po otrzymaniu od powiatowej władzy administracji ogólnej druków zarząd gminy powinien sprawdzić, czy zostały nadesłane wszystkie rodzaje druków, wymienione w § 5 instrukcji, jak również czy został nadesłany wykaz powierzchni ziemi ornej (§ 26). W razie stwierdzenia braków należy natychmiast donieść o tem powiatowej władzy administracji ogólnej nie przerywając biegu pracy terminowej.

II. Ustalenie powierzchni zasiewów w gospodarstwach o obszarze ogólnym poniżej 50 ha.

§ 7.

Po ustaleniu składu komisji gminnej przewodniczący powinien zwołać posiedzenie, na którym winno być omówione zadanie, jakie ma ona do spełnienia, powinna być również odczytana i rozpatrzona niniejsza instrukcja, formularze i wskazówki na nich umieszczone oraz rozważony całokształt szacowania powierzchni zasiewów. Po tem przewodniczący poleci członkom komisji w ciągu tygodnia zebrać potrzebne im informacje o powierzchni zasiewów, zwracając szczególną uwagę na zmiany, jakie zaszły w poszczególnych uprawach w stosunku do roku poprzedniego.

W celach lepszej orientacji w gminach zbiorowych pożądanym jest, ażeby członkowie komisji podzielili między sobą obszar gminy, co do którego mają powziąć opinię o rozmiarach powierzchni zasianej poszczególnymi ziemiopłodami.

W ten sam sposób urzędują podkomisje ustalone dla poszczególnych lub kilku miejscowości. Na posiedzeniach podkomisji obowiązkowy jest udział przewodniczącego komisji lub jego zastępcy.

Na następnym posiedzeniu, które ma się odbyć mniej więcej po upływie tygodnia, komisja oszacuje powierzchnię zasiewów poszczególnych upraw w liczbach bezwzględnych, t. j. hektarach, korzystając z doświadczenia członków, zebranych uprzednio przez nich informacji, danych częściowych rejestracji (§ 16 i 17) oraz danych podkomisji, przy czem należy wziąć pod uwagę powierzchnię zasiewów, zarejestrowaną w roku 1931 oraz powierzchnię ziemi ornej, zakomunikowaną przez Główny Urząd Statystyczny za pośrednictwem powiatowej władzy administracyjnej ogólnej (§ 26).

Ustalona w ten sposób powierzchnia poszczególnych upraw na obszarze gminy, należąca do gospodarstw, posiadających poniżej 50 ha ogólnego obszaru należy wpisać do formularza „a” według wskazówek na nim umieszczonych.

§ 8.

Przebieg posiedzenia komisji powinien być protokołowany na odwrotnej stronie formularza „a”, z wymienieniem w nim osób obecnych i ich charakteru reprezentacyjnego, przy czem protokół ten powinien być podpisany przez wszystkich obecnych członków komisji.

§ 9.

Wszystkie czynności związane z szacunkiem powierzchni zasiewów w gospodarstwach o ogólnym obszarze poniżej 50 ha powinny być ukończone do dnia 10 czerwca.

III. Ustalenie powierzchni zasiewów w gospodarstwach o ogólnej powierzchni 50 ha i więcej oraz dla całej gminy.

§ 10.

Celem zarejestrowania zasiewów w gospodarstwach posiadających 50 hektarów i więcej ogólnego obszaru, zarząd gminy dostarczy przed dniem 20 maja formularze „Aw” kierownikom tych gospodarstw (właścicielom, dzierżawcom, administratorom i t. p.) do wypełnienia.

§ 11.

Kierownik gospodarstwa obowiązany jest wypełnić formularz „Aw” zgodnie z rzeczywistością i doręczyć zarządowi gminy najpóźniej w dniu 27 maja. Wypełniony formularz „Aw” powinien być podpisany przez osobę, która odpowiedzialna jest za kierowanie gospodarstwem.

§ 12.

Po otrzymaniu wypełnionych formularzy „Aw” zarząd gminy powinien sprawdzić, czy podane w nim informacje nie zawierają błędów rachunkowych. W razie stwierdzenia błędów rachunkowych należy natychmiast zażądać wyjaśnień i dane poprawić. Dalej zarząd gminy obowiązany jest spraw-

dzić wypełniony formularz także w zakresie powierzchni poszczególnych zasiewów, a w razie powstania wątpliwości powinien je wyjaśnić na miejscu. Dokonanie sprawdzenia i zgodność danych z rzeczywistością zarząd gminy stwierdza na formularzu „Aw” podpisem i przyłożeniem pieczęci urzędowej. Praca ta powinna być wykonana do dnia 5 czerwca.

§ 13.

W czasie od 5 do 10 czerwca zarząd gminy powinien dokonać zamknięcia obliczenia wszystkich zasiewów tej grupy gospodarstw. Zamknięcie powinno być dokonane na oddzielnym formularzu „Aw”.

§ 14.

W czasie od 10 do 15 czerwca zarząd gminy wpisze do formularza „a” dane o zasiewach w gospodarstwach posiadających ogólnego obszaru 50 ha i więcej i wyprowadzi ogólne powierzchnie zasiewów dla całej gminy według wskazówek na formularzu tym umieszczonych.

§ 15.

Najpóźniej w dniu 15 czerwca zarząd gminy odeśle formularze gminne „a” do powiatowej władzy administracji ogólnej wraz z formularzami „Aw”, a również „Am”, stosownie do § 17.

IV. Częstkowa rejestracja zasiewów w gospodarstwach o ogólnej powierzchni poniżej 50 ha.

§ 16.

Jednocześnie z dokonywaniem szacunku zasiewów w gospodarstwach o ogólnej powierzchni poniżej 50 ha i rejestracji zasiewów w gospodarstwach o ogólnej powierzchni 50 ha i więcej komisje gminne dokonają na formularzu „Am” specjalnej rejestracji zasiewów co najmniej jednej dziesiątej części gospodarstw posiadających poniżej 50 ha ogólnego obszaru stosownie do wskazówek umieszczonych na tym formularzu.

§ 17.

Formularze „Am” po uprzednim sprawdzeniu i zsumowaniu, ale bez dalszego opracowania powinny być odesłane do powiatowej władzy administracji ogólnej łącznie z zestawieniem „a” i formularzami „Aw” w terminie, podanym w § 15.

§ 18.

Główny Urząd Statystyczny określa co roku w jakich powiatach ma być przeprowadzona częściowa rejestracja zasiewów w gospodarstwach o ogólnej powierzchni poniżej 50 ha, przewidziana w §§ 16 i 17 niniejszej instrukcji.

V. Ustalenie stanu liczebny zwierząt gospodarskich.

§ 19.

W czasie od 1 do 20 lipca zarząd gminy dokonuje spisu zwierząt gospodarskich drogą indywidualnych badań każdego gospodarstwa według stanu z dnia 30 czerwca.

§ 20.

Spis powinien być wykonany na formularzu „B” stosownie do wskazówek na nim umieszczonych.

§ 21.

W czasie od dnia 20 lipca do dnia 5 sierpnia zarząd gminy powinien sprawdzić zebrane dane, zsumować je oraz sporządzić gminne zestawienie na formularzach „b”.

§ 22.

Powyższy formularz powinien być wysłany do powiatowej władzy administracji ogólnej najpóźniej dnia 5 sierpnia wraz z formularzami „B”.

VI. Określenie przeciętnej wysokości plonów.

§ 23.

W czasie od 16 sierpnia do 31 października zarząd gminy zwołuje posiedzenia komisji gminnej celem oszacowania przeciętnych plonów ziemiopłodów, wymienionych w formularzu „c”.

§ 24.

Pierwsze posiedzenie komisji powinno się odbyć 16 sierpnia celem ustalenia przeciętnego plonu siana z pierwszego pokosu koniczyny, łąk polnych, nizinnych i meljorowanych.

Drugie posiedzenie komisji powinno się odbyć w dniu 15 października celem ustalenia przeciętnego plonu pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, gryki, prosa, kukurydzy jadalnej, mieszanek ze zbóż na ziarno, grochu, peluski, fasoli, bobu i soczewicy, wyki i bobiku, seradeli, łąbinu, koniczyny, innych pastewnych, rzepaku i rzepiku, lnu, konopi, chmielu oraz przeciętnego plonu siana z drugiego pokosu koniczyny, łąk polnych, nizinnych i meljorowanych.

Trzecie posiedzenie komisji powinno się odbyć w dniu 31 października celem ustalenia przeciętnego plonu ziemniaków.

Rodzaj ziemiopłodów, których wysokość plonów podlega szacunkowi, ustala co roku Główny Urząd Statystyczny.

§ 25.

Po każdorazowym posiedzeniu komisji, sporządzony formularz „c” winien być komisyjnie podpisany i odesłany do powiatowej władzy administracji ogólnej w dniu następnym po posiedzeniu.

VII. Przepisy przejściowe i końcowe.**§ 26.**

Zarząd gminy otrzyma w roku 1932 razem z formularzami, o których jest mowa w § 5, wykaz powierzchni ziemi ornej z uwzględnieniem podziału na dwie grupy: gospodarstw do 50 ha i od 50 ha i więcej ogólnego obszaru. Wykaz ten jest oparty na danych za rok 1931 i będzie służył jako podstawa do przeliczeń powierzchni zasianej aż do nowej rejestracji użytków, mającej się odbyć w 1936 roku.

Zarząd gminy powinien sprawdzić, czy nadesłany wykaz powierzchni ziemi ornej zgadza się z ewidencją zarządu gminy. W razie jeśli zaszła zmiana, np. pewien majątek został rozparcelowany lub pewna miejscowość została wyłączona z danej gminy i włączona do innej lub nastąpiła zmiana użytku i t. p., należy wykaz odpowiednio poprawić.

W miarę zachodzącej potrzeby zarząd gminy powinien uwzględnić wszystkie zmiany mogące zajść w międzyczasie i wykaz odpowiednio poprawiać. O dokonanych poprawkach zarząd gminy powinien każdorazowo powiadamiać powiatową władzę administracji ogólnej, nie później jednak jak przed rozpoczęciem prac związanych ze statystyką produkcji rolnej, t. j. 1 maja.

§ 27.

W bieżącym roku 1932 z uwagi na zmianę dotychczasowych przepisów, wymienione wyżej terminy w §§ 4, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 przesuwa się na 40 dni naprzód.

§ 28.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 28 maja 1932 r.

Jednocześnie traci moc instrukcja z dnia 30 marca 1929 r. w sprawie statystyki produkcji rolnej, wydana dla zarządów gmin wiejskich i miejskich na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 marca 1928 r. o statystyce produkcji rolnej (Monitor Polski Nr. 97, poz. 234).

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Bronisław Pieracki

Minister Rolnictwa:

(—) Seweryn Ludkiewicz

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

Wczoraj w godzinach popołudniowych odbyło się, pod przewodnictwem P. Prezesa Rady Ministrów Prystora, posiedzenie Rady Ministrów, na którym rozpatrywane były m. innymi sprawy, związane z przyjętym przez Rząd planem zachowania równowagi budżetowej. W związku z powziętą na poprzednim posiedzeniu uchwałą w sprawie rozciągnięcia 10% niżki uposażeń również na pracowników przedsiębiorstw, zakładów i instytucji publicznych poza Warszawą, Rada Ministrów uchwaliła 3 projekty rozporządzeń Rady Ministrów o zmianie wysokości uposażeń pracowników P. K. O., pracowników Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych oraz pracowników Państwowego Banku Rolnego. W myśl tych rozporządzeń, uposażenie pracowników powyższych instytucji zostanie zmniejszone poza Warszawą o 10%, po zastosowaniu właściwych kroków, niezbędnych do praktycznego przeprowadzenia tej obniżki. W stosunku do pracowników Banku Gospodarstwa Krajowego obniżka ta dokonana będzie na mocy rozporządzenia P. Ministra Skarbu.

Ponadto Rada Ministrów uchwaliła projekt rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o przekazaniu zakresu działania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej oraz projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie rozwiązania sejmików powiatowych powiatów: jarocińskiego, kępińskiego, kościańskiego, krotoszyńskiego, mogileńskiego, nowotomyskiego i ostrowskiego w województwie poznańskim. To ostatnie rozporządzenie pozostaje w związku ze zmianami, dokonaniem w podziale terytorjalnym województwa poznańskiego skutkiem skasowania w tym województwie kilku powiatów i przyłączenia ich do powiatów wyżej wymienionych.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu.

Z końcem maja r. b. upływa termin najkorzystniejszej spłaty zaległości w podatku przemysłowym, powstałych przed dniem 1 kwietnia 1931 r. Jak wiadomo do końca bieżącego miesiąca przyznawane są najwyższe bonifikaty, wynoszące aż 50% sumy wpłaconej na poczet powyższych zaległości.

Wprowadzie bonifikaty przyznawane będą również w trzech następnych miesiącach, jednak w znacznie mniejszych rozmiarach, a mianowicie w miesiącach czerwcu i lipcu wynosić będą 35%, a w sierpniu tylko 25% wpłaconej sumy.

Trzeba dodać, że w okresie maj — sierpień nie są pobierane wcale kary za zwłokę od wspomnianych zaległości za cały czas od chwili ich powstania.

Prawo do uzyskania bonifikat posiadają tylko ci płatnicy, którzy przedtem zapłacą wszystkie należności bieżące podatku przemysłowego. Za należności bieżące są uważane należności powstałe w okresie od dnia 1 kwietnia 1931 r. Oczywiście warunek powyższy nie dotyczy płatników, którym należności te zostały odroczone lub rozłożone na raty, a raty, jakie przypadają przed terminem korzystania z bonifikat, zostały już zapłacone.

Należności bieżące, niezapłacone we właściwych terminach, podlegają bezwzględnej egzekucji.

—oOo—

Z Ministerstwa Rolnictwa.

Dnia 10 i 11 czerwca odbędzie się w Ministerstwie Rolnictwa wzorem lat poprzednich konferencja z przedstawicielami organizacji rolniczych dla omówienia pewnych zagadnień, związanych z polityką rolną. Podobnie, jak na poprzednich, tak i na tegorocznej konferencji reprezentowany będzie jedynie świat rolniczy, a to z tej racji, że zadaniem omawianych narad jest sprecyzowanie, często uzgodnienie rozbieżnych nieraz poglądów poszczególnych organizacji rolniczych na pewne zagadnienia gospodarcze i ustalenie, o ile to jest możliwe, jednej wspólnej całości zorganizowanemu rolnictwu opinii w tych sprawach.

Porządek dzienny tegorocznej konferencji obejmie podobne zagadnienia co w roku ub., a więc na pierwszy plan wysuwają się sprawy, dotyczące polityki zbożowej w r. 1932/33, związane z organizacją zbytu artykułów hodowlanych oraz niektórych roślinnych, wreszcie sprawy celne i taryfowe. Zagadnienia kredytowe i finansowe nie będą tym razem przedmiotem rozważań, gdyż Ministerstwo Rolnictwa stanęło na stanowisku, że postulaty rolnictwa, dotyczące tych zagadnień, zostaną sprecyzowane w ramach prac Centralnego Komitetu do Spraw Finansowo-Rolnych.

Tegoroczna konferencja została poprzedzona szczegółową ankietą, rozesłaną do zainteresowanych organizacji rolniczych.

Z POBYTU EMIRA FAJSALA W WARSZAWIE.

W Instytucie Wschodnim odbyła się wczoraj uroczysta akademja i przyjęcie na cześć przybyłego do Warszawy Emira Fajsala i jego swity. Uroczystość ta miała podniosły charakter zetknięcia się Emira Fajsala z przedstawicielem polskiego świata muzułmańskiego. Po przybyciu do Instytutu Emir Fajsal wraz ze swą switą udał się do specjalnie przygotowanych apartamentów, gdzie odbył modlitwy razem z zebraną kolonią muzułmańską. Po modlitwach odbyła się akademja, którą zajął prezes Instytutu sen. Siedlecki, witając dostojnych gości ze Wschodu. Z kolei dr. O. Górka wygłosił referat na temat Polska a Islam, który to referat tłumaczył na arabski p. Emin Rassul Zade. Następnie przedstawiciel tatarów polskich p. Choramowicz wygłosił przemówienie, witając przybyłych imieniem polskich muzułmanów. Przemówienie to przetłumaczono również na język arabski. Po akademji odbył się cercle towarzyski. Emirowi przedstawiono wszystkich zebranych. W uroczystości wzięto udział szereg wyższych urzędników z M. S. Z. z Ministrem Schaetzlem na czele, przedstawiciele kół politycznych, wojskowości, prasy, przedstawiciele świata muzułmańskiego w Warszawie oraz przedstawiciele narodów ujarzmionych ze wschodu.

Publikacje urzędowe.

—oOo—

Z MINISTERSTWA ROBÓT PUBLICZNYCH.**OBWIESZCZENIE**

Na zasadzie § 15 rozporządzenia z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 441) Ministerstwo Robót Publicznych podaje do wiadomości, że w dniu 12 marca 1932 r. zostało nadane **Gminie Miejskiej Kalisz, Województwa Łódzkiego, Uprawnienie Rządowe Nr. 172 na Zakład Elektryczny w Kaliszu.**

Ważniejsze postanowienia uprawnienia brzmią jak następuje:

§ 1. Niniejszem nadaje się uprawnionemu prawo wytwarzania, przetwarzania, przesyłania

i rozdzielania energii elektrycznej w celu zawodowego jej zbytu na obszarze, objętym dzisiejszymi granicami gminy miejskiej Kalisz i gmin wiejskich Kalisz, Tynec i Żydów w powiecie Kaliskim województwa Łódzkiego, gmin wiejskich Skalmierzyce i Skalmierzyce Nowe w powiecie Ostrowskim województwa Poznańskiego oraz, o ile nie staną temu na przeszkodzie urawnienia innych osób, na obszarach, które będą do gmin powyższych przyłączone. Przybliżone granice obszaru zasilania oznaczone są na załączonym planie.

§ 2. Uprawniony jest obowiązany do nieprzerwanego zadośćuczynienia w zakresie i na warunkach, przewidzianych w rozdziale III, zapotrzebowaniu na energię elektryczną w obrębie obszaru, wskazanego w § 1.

§ 3. Uprawnienie nadaje się na okres czterdziestu (40) lat, licząc od dnia nadania uprawnienia, t. j. od dnia dwunastego (12) marca tysiąc dziewięćset trzydziestego (1932) roku.

§ 4. Przez czas trwania uprawnienia nikomu innemu, prócz uprawnionego, nie będzie nadane prawo rozdzielania energii elektrycznej w celu zawodowego jej zbytu na obszarze, objętym niniejszym uprawnieniem, z zastrzeżeniami niżej podanymi.

§ 5. Nadanie uprawnienia niniejszego nie wyklucza możliwości udzielania pozwoleń innym zakładom uprawnionym na prowadzenie przewodów, nie służących do zbytu energii elektrycznej na obszarze, objętym niniejszym uprawnieniem.

§ 6. Innym zakładom elektrycznym, prócz uprawnionego, może być zgodnie z art. 8 cz. 2 Ustawy Elektrycznej udzielane w trybie właściwym na określony przeciąg czasu prawo korzystania z dróg, ulic i placów publicznych w obrębie obszaru uprawnienia, jednakże tylko w celu przesyłania energii elektrycznej do własnego ich użytku, a więc bez prawa zbytu energii elektrycznej.

§ 7. Prawo wyłączności, zastrzeżone w § 4, nie wyklucza możliwości wytwarzania i rozdzielania energii elektrycznej w celu zawodowego jej zbytu w jednej lub kilku nieruchomościach, jeżeli nie są one rozdzielone publicznymi drogami lub ulicami, oraz nie obejmuje zastosowań energii elektrycznej do zasilania publicznych środków komunikacji, do sygnalizacji, telegrafów i telefonów.

§ 8. Zakład elektryczny uprawnionego uznaje się niniejszem za zakład użyteczności publicznej w rozumieniu art. 10 Ustawy Elektrycznej.

§ 9. Uprawniony wybuduje, zaopatrzy we wszystkie urządzenia, potrzebne do normalnej pracy, na swój koszt i ryzyko oraz uruchomi zakład elektryczny składający się z zakładu wytwórczego, sieci przesyłowej i rozdzielczej wraz z podstawami przetwórczemi.

§ 10. Regularna dostawa energii elektrycznej powinna rozpocząć się z dniem pierwszym (1) maja tysiąc dziewięćset trzydziestego drugiego (1932) roku.

W razie istnienia usprawiedliwionych powodów władza nadzorcza (§ 25) może powyższy termin odroczyć.

§ 12. Przy wykupie zakładu elektrycznego z upływem czasu trwania uprawnienia (§ 11) wszystkie urządzenia zakładu elektrycznego, stanowiące przedmiot uprawnienia, przejdą na własność Państwa za cenę, równającą się tej części kosztów urządzeń wykonanych racjonalnie w ciągu ostatnich lat trzydziestu (30) względnie osiemnastu (18), a istniejących w chwili wykupu, która uważana będzie za nieumorzoną.

Cena ta będzie mianowicie równa sumie wydatków należycie usprawiedliwionych poniesionych przez uprawnionego na wykonanie rzeczonych urządzeń, zmniejszonej przez odjęcie od niej jednej trzydziestej (1/30) względnie jednej osiemnastej (1/18) części kosztu każdego urządzenia za każdy rok, który upłynął od chwili wykonania urządzenia.

Umorzenie trzydziestoletnie stosuje się do budynków trwałych, sieci podziemnych i sieci napowietrznych o napięciu, poczynając od 30 kV wzwyż wraz ze stacjami transformatorowemi bezpośrednio do nich przyłączonemi.

Umorzenie osiemnastoletnie stosuje się do wszystkich innych urządzeń.

§ 13. Państwu przysługuje prawo wykupu zakładu elektrycznego od uprawnionego po upływie dwudziestu (20) lat od daty nadania uprawnienia, określonej w § 3.

Prawo to trwa nieprzerwanie aż do czasu wygaśnięcia uprawnienia. W razie zamiaru Państwa skorzystania z tego prawa, uprawniony będzie uprzedzony o tem na trzy lata przed dniem zamierzonego wykupu.

§ 14. W razie wykupu zakładu elektrycznego w terminach, o których mowa w § 13, uprawniony otrzyma tytułem ceny wykupu:

1) kwotę, obliczoną na zasadach podanych w § 12;

2) corocznie — w ciągu okresu pozostającego do daty wygaśnięcia uprawnienia (§ 3) — wpłatę roczną, równą przeciętnemu rocznemu dochodowi netto z ostatnich siedmiu (7) lat poprze-